

ת"פ 33666/05/15 - מדינת ישראל נגד גל שרר, אברהם לוז

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33666-05-15 מדינת ישראל נ' שרר(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שלי קוטין

נגד

הנאשמים: 1. גל שרר

ע"י ב"כ עו"ד שי שורר

2. אברהם לוז (כתב האישום בעניינו בוטל)

גזר דין - נאשם 1

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית בעבירה של סחר בסם מסוכן (שני מקרים) לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973 (להלן - **פקודת הסמים**); סיוע לסחר בסם מסוכן (שני מקרים) לפי סעיף 13 לפקודת הסמים יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (ארבעה מקרים) לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

מדובר בתיק אחד מתוך פרשה, במסגרתה הופעל שוטר כסוכן משטרה סמוי אשר ביצע מול הנאשם (ונאשמים רבים אחרים) עסקאות סמים. במהלך תקופת ההפעלה התגוררו הסוכן והנאשם במלון קולוני ביץ' בבת ים (להלן - **המלון**).

הודאת הנאשם ניתנה במהלך עדותו של הסוכן, ולאחר שהוגשו ראיות מסויימות ונשמעה עדותו של מפעיל הסוכנים.

עובדות כתב האישום

2. **על פי עובדות האישום הראשון**, ביום 30.12.14 פגש הסוכן את הנאשם וערן מרזוק במלון, ואמר להם כי הוא מעוניין לרכוש 20 גרם קוקאין והנאשם השיב לו שהוא יכול לספק לו את הקוקאין,

עמוד 1

ובהמשך סיכמו כי תמורת הסמים ישלם הסוכן לנאשם 12,500 ₪. למחרת, סיפק הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 16.63 גרם נטו (כפי שנשקל במעבדה המשטרתית) וקיבל תמורתו את התמורה המוסכמת בסך 12,500 ש"ח. הסוכן שקל את הסם שקיבל מהנאשם במשקל ביתי וראה כי משקלו 18 גרם שאז התקשר לנאשם והודיע לו כי עליו לפצותו בעסקה הבאה.

ביום 14.1.15 במהלך בילוי משותף, פנה הסוכן לנאשם ואמר לו כי הוא מעוניין לרכוש 20 גרם קוקאין נוספים אך הפעם במחיר טוב יותר והנאשם אמר שיברר ויחזור לסוכן עם תשובה. למחרת, פגש הנאשם את הסוכן ושאל אותו אם להוציא לפועל את התוכנית והסוכן אישר, כאשר סוכם, לאחר מיקוח, כי תמורת הסמים ישלם הסוכן 11,000 ₪. בהמשך, הנאשם הגיע לדירת הסוכן ואמר לו כי עליהם לצאת ברכב על מנת להביא את הסם. השניים נסעו לרחוב בבת ים, שם קיבל לידי הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 19.62 גרם מאדם אחר שזהותו אינה ידועה. השניים חזרו לדירת הסוכן שם מסר הנאשם לסוכן את הסמים והסוכן שילם לנאשם את התמורה שסוכמה בסך 11,000 ₪.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן (שני מקרים) והחזקת סם שלא לצריכה עצמית (שני מקרים).

על פי עובדות האישום השני, ביום 24.2.15 הגיע הנאשם לדירת הסוכן במלון ולאחר שיחת חולין, אמר הנאשם לסוכן כי יש לו אפשרות למכור לו סמים והסוכן אמר לנאשם כי בסוף השבוע יזדקק ל- 100 גרם קוקאין, במחיר טוב ובאיכות טובה. הנאשם אמר לסוכן שיברר את העניין ויחזור אליו. ביום 25.2.15 הגיע הנאשם לדירת הסוכן והציע לו לרכוש ממנו 100 גרם קוקאין תמורת 42,000 ₪, ללא דמי התיווך לנאשם וחלוקת הרווחים העתידיים לסוכן מהמכירה שווה בשווה. הסוכן סירב להצעה ודרש מהנאשם לשפר אותה. ביום 25.2.15 בשעה 18:12 או סמוך לכך, הזמין הנאשם את הסוכן לדירתו ושיפר את ההצעה לכזו שהתמורה בגין הקוקאין תהיה בסך 38,000 ₪, דמי משלוח על סך 1,500 ₪ ודמי תיווך לנאשם בסך 7,000 ₪. הסוכן סירב גם להצעה המשופרת ודרש מהנאשם לשפר אותה. למחרת הזמין הנאשם את הסוכן לדירתו במלון וביקש מהסוכן להתלוות אליו לנסיעה במהלכה ניסה הנאשם לשכנע את הסוכן לקבל את ההצעות שהציע לו. בנוסף, הסוכן אמר לנאשם שיאפשר לו לשוחח עם האדם עמו עובד הנאשם. הנאשם התקשר לחסן אבו אעמר (להלן - חסן) אשר הסכים לתנאי הסוכן לעסקה. בהמשך התקשר הנאשם לסוכן והורה לו להגיע למסעדה ברחוב יפת ביפו. הסוכן הגיע למסעדה ושם פגש את הנאשם, מלווה בבחורה ואת חסן. הסוכן ביקש מחסן שהחומר יהיה טוב, בתגובה אמר חסן לנאשם "אני לא מערבב לו את זה ואני אקח לפי 360 ₪ לגרם", הסוכן פנה לנאשם ואמר לו שתמורת העסקה היא 36,000 ₪ ודמי התיווך לנאשם 6,000 ₪. הנאשם לא היה מרוצה אך חסן הרגיע את הנאשם באומרו "אל תדאג יהיה עוד פעם תחשוב קדימה...". עוד הוסיף הסוכן כי מחצית מתמורת העסקה תשולם במועד העברת הקוקאין והמחצית השנייה תועבר בימים הקרובים, חסן הסכים לכך. באותו יום (26.2.15) בשעות אחה"צ הגיע הסוכן לדירת הנאשם במלון ומסר לידי מחצית מתמורת העסקה על סך 21,000 ₪. בשעה 19:50 או סמוך לכך, לאחר שקיבל הנאשם שיחת טלפון, אמר הנאשם לסוכן כי יסעו יחדיו על מנת להביא את הקוקאין. הסוכן והנאשם נסעו ברכבו של הסוכן לרחוב בבת ים, ועצרו בצד הכביש. אדם בשם מוטי סימן טוב ובחור נוסף הגיעו ברכב מסוג מאזדה, שאז הנאשם יצא מהרכב, ניגש למאזדה ונטל מיושבי הרכב את הקוקאין ומסר לידיהם את הסכום שקיבל מהסוכן, 21,000 ₪, וחזר לרכב. הסוכן והנאשם חזרו

למלון. בדירת הסוכן הוציא הנאשם שקית, מתוכה הוציא שקית קטנה נוספת ומסר לידי הסוכן שקית המכילה 99.23 גרם קוקאין. בתאריך 1.3.15 בשעות הערב, הזמין הסוכן את הנאשם לדירתו במלון ומסר לידי את יתרת התמורה בגין העסקה בסך של 21,000 ₪.

ביום 10.3.15 פגש הסוכן את הנאשם במלון ואמר לנאשם כי הוא מעוניין לרכוש 100 גרם קוקאין, באותם תנאים של העסקה הקודמת והנאשם אמר לו שיהיה עליהם לנסוע יחדיו לדרום הארץ, לצורך ביצוע העסקה. ביום 11.3.15 נסעו הנאשם והסוכן לביתו של חסן בדרום הארץ. בבית נכחו שני גברים שזהותם אינה ידועה למאשימה וחסן. חסן שאל את הסוכן לאיזה כמות של קוקאין הוא זקוק והסוכן השיב לו 100 גרם קוקאין. חסן השיב לסוכן שיש לו 100 גרם קוקאין אך מתוכם הבטיח לאדם אחר 25 גרם, ולכן הציע שאת 75 הגרם קוקאין יערבב עם חומר ערבוב ו"זה יצא פצצה". הסוכן הסכים להצעה וחסן אמר לסוכן שהמחיר הוא 380 ₪ לגרם קוקאין. הסוכן פנה לנאשם ושאל כמה ירצה כדמי תיווך והנאשם ענה שהוא רוצה 7,000 ₪. הסוכן אמר לנאשם שיבדוק את הרווח מהעסקה ויודיע לו. חסן פנה לאחד מהגברים ואמר לו "לך תביא", אשר הלך וחזר עם שתי שקיות בידיו, ריסק את תכולת אחת השקיות, הוסיף לה חומר מהשקית האחרת והניח אותה על המשקל. לאחר מכן הכניס את השקית ובה קוקאין לגרב. הסוכן סיכם עם חסן שהקוקאין יישלח אליו לביתו בבת ים על ידי שליח שאז ישלם לו. בהמשך, נכנס בנו של חסן וחסן הנחה אותו לנסוע עם הסוכן והנאשם לבת ים. חסן אמר לסוכן שהמשלוח לבת ים הוא 1,000 ₪, הסוכן הסכים. הסוכן והנאשם חזרו למלון. בהגיעם למלון, עצר הסוכן בצד הכביש וכעבור מספר דקות, הגיע בנו של חסן וזרק לידי הסוכן גרב ובה קוקאין בכמות של 88.9 גרם נטו. למחרת מסר הסוכן לנאשם סך של 22,000 ₪ וביום 16.3.15 מסר הסוכן לנאשם את היתרה על סך 20,000 ₪.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן (שני מקרים) והחזקת סם שלא לצריכה עצמית (שני מקרים).

טיעוני הצדדים לעונש

3. התובעת, עו"ד שלי קוטין, התייחסה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, וכן לנזקים העקיפים הפוטנציאליים הנלווים לסחר בסם מסוכן, הגם שציינה כי בענייננו הסמים נמכרו לסוכן משטרתי ובכך לא התממשו אותם נזקים פוטנציאליים. עוד התייחסה התובעת לתכנון המוקדם, למשמעות שיש ליתן לסוג הסם, לכמויות הגבוהות וכן לעובדה כי מדובר בארבעה מקרים בהם היה מעורב הנאשם. התובעת סברה כי שיקלול הנתונים הרלוונטיים לקביעת המתחם מצדיקים מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בגין כל אחד מאירועי הסחר המפורטים באישום הראשון, ומתחם הנע בין 30 חודשי מאסר ל-60 חודשי מאסר בגין כל אחד מאירועי הסיוע לסחר באישום השני. לאור עברו הפלילי של הנאשם וריבוי האירועים בהם הורשע, עתרה התובעת להטלת עונש אשר ימוקם בחלק העליון של כל אחד מהמתחמים, וכן מאסר על תנאי, פסילת רשיון, קנס וחילוט הטלפון הנייד.

4. הסניגור, עו"ד שי שורר, סבר כי הענישה צריכה לשקף גם את התנהלות המשטרה במהלך ההפעלה,

כאשר בענייננו נפלו, לשיטתו, מספר פגמים, ולראיה - העובדה כי התביעה חזרה בה מכתב האישום שהוגש נגד נאשם 2. עוד נטען כי על פי עקרונות תיקון 113 יש ליתן משקל בכורה לעקרון ההלימה אך הודגש כי יש לקבוע את מתחמי הענישה בהתאם לנסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה, כך שאין דינו של מסייע אחד כדינו של מסייע שני. הסניגור ביקש ללמוד מעובדות כתב האישום, ובמיוחד מאירועי האישום השני כי הנאשם אינו מצוי בליבו של עולם הסמים, אינו מבין בסמים, אינו קובע את המחירים, ומדובר באדם שבסך הכל "רצה לעשות כמה לירות" (פרו' עמ' 142 ש' 15).

עוד נטען כי למרות הודאת הנאשם ביחס לכמויות הסמים, יש לקחת בחשבון כי על פי חלק מהראיות מדובר בסמים מעורבבים כך שלא ניתן לדעת את משקלו "האמיתי" של החומר הפעיל. הסניגור סקר פסקי דין שונים המשקפים, לשיטתו, נסיבות חמורות יותר ובהם הוטלו עונשים קלים מהעונש לו עותרת התביעה.

בנוסף, ביקש הסניגור ליתן משקל לנתוניו האישיים של הנאשם (כפי שאלה פורטו בדברי הנאשם) להודאתו, לחיסכון בזמן ציבורי יקר, ולעובדה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות סמים.

5. הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו וסיפר כי בגיל 17 עבר תאונה עם טרקטורון שבעקבותיה היה מונשם ומורדם כשלושה חודשים, היה בשיקום ואשפוז במשך שנתיים, ובהמשך - בעקבות כך, החל להשתמש בחשיש. הנאשם תיאר כי שהה תקופה מסויימת בחו"ל (לצורך טיפולים רפואיים) וכשחזר התחתן ונולדו לו 3 ילדים. בין לבין הסתבך ונשפט לעונש מאסר, השתחרר, עבד אצל אביו תקופה ארוכה אבל אז עבר משבר שני, ריצה מאסר נוסף וכשהשתחרר עבר לגור בבת ים, לא עבד, וחזר להשתמש בסמים כבריחה מהמציאות. באותה תקופה, כך הוסיף, פגש את הסוכן אשר ידע כי הוא משתמש בסמים. הנאשם תיאר כי במהלך תקופת מעצרו הנוכחית הוא משמש בתפקיד תומך ומסייע לעצורים אחרים. הנאשם חתם דבריו בהבעת צער וציין: "יותר רציתי להוציא את הסם שלי ולשכוח מהצרות".

עבר פלילי

6. עברו הפלילי של הנאשם מכביד וכולל הרשעות בעשרות עבירות רכוש, אלימות, כליאת שווא, הפרעה לשוטר, פציעה, פריצה לדירת מגורים, הונאה בכרטיס חיוב, איומים, היזק לרכוש ועוד. הנאשם ריצה בעבר מספר תקופות מאסר: 15 חודשים; 18 חודשים; 5 חודשים.

עם זאת, יש לציין כי בתחום עבירות הסמים אין לנאשם הרשעות מלבד הרשעה אחת בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. עבירות הסמים אותן ביצע הנאשם, פוגעות פגיעה קשה בשלום הציבור, בבריאותו, ובאותם ערכים נלווים הקשורים בטבורם לעבירות הסמים, ובהקשר זה - אני נכון לקבל את עמדתה העקרונית של התביעה בדבר עוצמת הפגיעה. המציאות מלמדת כי שימוש בסמים איננו רק עניינו של המשתמש, ולעיתים רבות הופך המשתמש לנטל על החברה, ופועל בתחומי עבריינות נוספים על מנת לממן את צריכת הסם. ציינתי כי קיימת פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, וברור כי יש חשיבות לנזק הפוטנציאלי הגלום במעשיו של הנאשם, ולא רק הנזק שהתממש בפועל. יחד עם זאת, יש לקחת בחשבון כי הסם הועבר לסוכן משטרתי ולכן הסמים שמכר באישום הראשון והסמים שסייע למכור באישום השני לא מצאו את דרכם לידי משתמשים.

בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש [ראו, למשל, ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734 (2004), שם נקבע כי הענישה אמורה **"לשקף את הצורך הדוחק להביא להדברת הנגע"**].

ראה גם עמדת בית המשפט העליון בע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011) שם נקבעו הדברים הבאים:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה" [על רמת הענישה בעבירות סחר בסמים ראו, בין היתר, ע"פ 5765/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (5.6.2011); ע"פ 3570/09 אבו עמרה נ' מדינת ישראל (3.5.2010); ע"פ 3477/12 מרזוק נ' מדינת ישראל (25.6.2012)].

8. מעבר לפגיעה בערכים המוגנים, בקביעת המתחם אקח בחשבון גם את הנתונים הבאים:

(א) **סוג הסם ודרכי השפעתו על המשתמשים** - בעניינו מכר הנאשם וסייע למכור סם מסוג קוקאין במשקלים גבוהים. על נזקיו של סם מסוג קוקאין למשתמשים בו, על התלות שמפתחים צרכניו והתוצאות החברתיות השליליות הנובעות משימוש בסם מסוג קוקאין כבר רבות נכתב, ואפנה בהקשר זה לעמדת בית המשפט העליון בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.2012) שם נקבעו הדברים הבאים:

"ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות

למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב...".

לא מצאתי להידרש לטענת הסיגור בדבר משקל הסמים, וסבורני כי שעה שניתנה הודאת הנאשם בכתב האישום, אין מקום להסיק על פי חלקי ראיות או השערות שונות, מהי מידת החומר הפעיל ומהי מידת חומרי הערבוב. על פי כתב האישום מדובר במשקל סם "נטו", ולכך יש להיצמד.

(ב) **כמות הסם** - אין ספק כי מדובר בסם בכמות משמעותית, הן ביחס לשני אירועי הסחר (16.6 גרם; 19.6 גרם) והן ביחס לשני האירועים בהם הורשע הנאשם בסיוע לסחר (99.2 גרם; 88.9 גרם). משקל הסם הוא בעל משמעות של ממש בקביעת מתחם העונש ההולם.

(ג) **רמת התכנון** - בקביעת מתחם העונש ההולם יש בנוסף להתייחס לנסיבות העבירה, במקרה דנן אין מדובר בעבירה ספונטנית, הנאשם ביצע שיחות טלפון רבות עם הסוכן, עמד עימו בקשר קבוע, תיאם את המפגשים עם חסן, נסע עימו לדרום הארץ, לבת ים, וההתמקח על מחיר הסם - כל אלה מעידים על תכנון מוקדם ומעורבות עמוקה. זאת ועוד, העסקאות שביצע הנאשם מלמדות על יכולתו לביצוע עסקאות בכמויות משתנות ותוך זמן קצר ביותר.

(ד) **חלקו של הנאשם בכל אחד מהאירועים** - בעניין זה יש לבצע הבחנה ברורה בין חלקו המרכזי של הנאשם באישום הראשון שם הורשע בסחר בסמים, עבירה המתייחסת לשני אירועים שונים, לבין חלקו באישום השני, שם הורשע כמסייע ביחס למעורבותו בשני אירועים שונים. עוד אציין כי גם תפקידו של הנאשם כמסייע היה תפקיד שאינו שולי, ואף שברור שלא הוא "המקור" לסם, הרי מעורבותו כמסייע משמעותית ולא מבוטלת.

באשר לפסיקה הנוהגת, מצאתי כרלוונטיים את פסקי הדין הבאים:

9.

ע"פ 3477/12 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (25.6.2012) - באותו מקרה דובר בנאשם אשר הורשע במעורבות בשלושה אישומים. באישום הראשון - הורשע בעבירת תיווך לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 100 גרם; באישום השני - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 28 גרם; באישום השלישי - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49 גרם. בית המשפט המחוזי התייחס לעברו הפלילי המכביד (שלא כלל הרשעות בעבירות סמים) וגזר עליו 65 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ניתן להצביע על קווי דמיון לענייננו - הן ביחס לסוג הסם, הן ביחס להיקף האירועים (שלושה שם מול ארבעה בענייננו), הן ביחס לכמויות, והן ביחס לטיבו של עברו הפלילי של הנאשם.

ע"פ 792/14 אבו רגייג נ' מדינת ישראל (21.7.2015) - בית המשפט המחוזי דן בעניינו של נאשם שהורשע בסחר ב-150 גרם קוקאין, קבע מתחם הנע בין 30 חודשי מאסר ל-50 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם תוך שעמד על החומרה העולה מסחר בכמות כה משמעותית של קוקאין, על מרכזיותו של הנאשם, ולאחר שקבע כי מתחם העונש שנקבע הוא מתחם הולם, כמו גם עונשו של הנאשם.

ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.2012) - בית המשפט המחוזי דן בעניינו של נאשם שהורשע בסחר ב-100 גרם קוקאין, וגזר עליו עונש של 36 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם.

ע"פ 1905/12 דהן נ' מדינת ישראל (8.11.2012) - בית המשפט המחוזי גזר 44 חודשי מאסר על נאשם שהורשע בסיוע לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 90 גרם לסוכן משטרתי ובמכירת 100 גרם קוקאין לאותו סוכן משטרתי.

10. טרם אגש לקביעת מתחמי הענישה אתייחס למשמעות התיקון בכתב האישום על המתחמים. במסגרת התיקון נמחק האישום הראשון, ואילו האישומים השני והשלישי אוחדו לאישום אחד הכולל שתי מכירות (האישום הראשון). פעולה דומה נעשתה גם ביחס לאישומים הרביעי והחמישי שאוחדו לאישום אחד (אישום שני).

למרות התיקון, ביקשה התביעה לקבוע מתחם לכל אירוע בנפרד, אך סבורני כי יש בעצם התיקון וההרשעה בעבירה אחת בכל אישום, כמו גם בעובדה כי מדובר במכירת סמים (או סיוע למכירה) לאותו סוכן בהפרש של מספר ימים, כדי להוביל למסקנה כי הדרך הנכונה יותר היא קביעת מתחם אחד לכל אחד מהאישומים וראיית שתי המכירות (או הסיוע) כאירוע אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

11. כעת, יש לשקלל הנתונים האמורים ולקבוע את מתחם העונש ההולם, וזה ייקבע על ידי באופן הבא:

באישום הראשון הכולל שתי מכירות סם מסוג קוקאין במשקל 16.6 גרם ו- 19.6 גרם, יעמוד הרף התחתון של המתחם על 24 חודשים והרף העליון על 48 חודשים. **באישום השני** הכולל סיוע לשתי מכירות סם מסוג קוקאין במשקל 99.2 גרם ו- 88.9 גרם יעמוד הרף התחתון על 36 חודשי מאסר והרף העליון על 60 חודשי מאסר.

עבירות החזקת הסם שלא לצריכה עצמית נובעות מעבירות הסחר והסיוע ונבלעות בתוכן.

השיקולים לקביעת העונש בתוך המתחם

12. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, יש להידרש לאותם שיקולים המשפיעים על קביעת העונש בתוך המתחם ואלה השיקולים הרלוונטיים לענייננו:

הודאה וקבלת אחריות

אף אם הודאת הנאשם באה לעולם לאחר שנשמעה עדות המפעיל ובמהלך עדות הסוכן, דומני כי שעה שעסקין בנאשם אשר בחר לקבל אחריות מלאה על מעשיו, יש להעניק לו הקלה משמעותית בעונש, הן נוכח החיסכון בזמן הציבורי, וחשוב מכך - נוכח יסוד ההפנמה והרכנת הראש הטמון בהודאה.

עבר פלילי

כפי שפורט לעיל, ניתן לראות בעברו הפלילי של הנאשם כעבר פלילי מכביד המשפיע על קביעת העונש המתאים, אם כי יש משמעות לעובדה כי דווקא בתחום עבירות הסמים לנאשם הרשעה אחת בלבד בעבירה קלה (החזקת סם לצריכה עצמית).

נסיבות אישיות

סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין מאפשר להתחשב בקביעת המתחם אף בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. בחנתי את טענות ההגנה בעניין זה, וסבורני כי נתוניו של הנאשם, כפי שאלה תוארו על ידו ועל ידי בא כוחו, אינן יכולות להיחשב, נוכח מרחק הזמן, כסיבות שהובילו לביצוע העבירות. אינני מקל ראש בנתונים אלה ובתיאורו של הנאשם ואין ספק כי הסיטואציה שתוארה לפיה "מסע ההידרדרות" החל בעקבות תאונת דרכים ואשפוז ממושך היא נוגעת ללב. יחד עם זאת אציין כי שעה שמדובר ב"לקוח חוזר" של מערכת המשפט, המשקל שיש לנתונים אלה מוגבל בלבד (והוא יינתן), זאת נוכח שחיקתם של אותם נתונים תחת גלגלי ההרשעות השונות שצבר הנאשם לאורך השנים. נתתי משקל מסוים לתפקודו של הנאשם במסגרת מעצרו כ"עצור תומך".

התנהלות המשטרה

13. לא מצאתי כי יש בהתנהלות המשטרה כפי שנטען על ידי הסניגור כדי להצדיק הקלה כלשהי בענישה, וממילא לא מצאתי פגם כלשהו בהתנהלות זאת או בדרך בה הופעל הסוכן. כיון שהנושא עלה בטיעוני הסניגור, מצאתי לציין כי חזרת התביעה מכתב האישום בעניינו של נאשם 2 לא בוצעה נוכח קושי במהימנותו האישית של מפעיל הסוכנים או במהימנות עדותו, אלא נוכח נתונים אחרים הרלוונטיים לשאלת היכולת להרשיע על בסיס עדות מזהה שניתנה לכאורה תחת מגבלות חסיון (ביחס למיקום בו עמד מפעיל הסוכנים, למרחק מהאובייקט, לאמצעי בו השתמש וכו').

סיכום

14. לאחר קביעת מתחמי הענישה השונים, ובחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מצאתי להטיל על הנאשם עונש כולל, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, המביא בחשבון את ריבוי האירועים, כמו גם את ריבוי העבירות, תדירות ביצוען, והנתונים העומדים לזכות הנאשם.

(א) 54 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 13.5.15.

(ב) 12 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

(ג) 5 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

(ד) קנס בסך ₪ 25,000 או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.1.18.

(ה) פסילת רשיון לתקופה של 8 חודשים החל מיום שחרורו.

(ו) לא מצאתי להורות על חילוט הטלפון הנייד, שכן על פי האמור בכתב האישום המתוקן, מדובר בטלפון נייד השייך לנאשם 2.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה. הסמים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 11 ינואר 2016, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט

עמוד 9

